



МОЛОДИЙ КОМСОМОЛ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Контрольний екземпляр

Тисячі Валентини Столяревич

КОМСОМЛКА ВАЛЕНТИНА СТОЛЯРЕВИЧ — ДОЯРКА ПЕРШОГО ВІДДІЛЕННЯ РАДГОСПУ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО ЦУКРОКОМБІНАТУ.

ЗА МИНУЛИЙ РІК ВОНА ОДЕРЖАЛА ВІД КОЖНОЇ ІЗ 16 ЗАКРІПЛЕНИХ ЗА НЕЮ КОРІВ ПО 4062 КІЛОГРАМА МОЛОКА. В НИНІШНЬОМУ РОЦІ ВАЛЕНТИНА СТОЛЯРЕВИЧ ЗОБОВ'ЯЗАЛАСЯ НАДОТТИ ВІД КОЖНОЇ ФУРАЖНОЇ КОРОВИ ПО 400 КІЛОГРАМІВ МОЛОКА.

НА ФОТО: ВАЛЕНТИНА СТОЛЯРЕВИЧ.

Фото В. КОВПАКА.

Пленум Добровеличківського РК ЛКСМУ

Відбувся пленум Добровеличківського райкому комсомолу. З доповіддю «Про завдання комсомольської організації району по підготовці і проведенню обміну комсомольських документів» виступив другий секретар РК ЛКСМУ В. Ф. Тихоненко.

Пленум розглянув організаційне питання.

У зв'язку з переходом на партійну роботу пленум увільнив від обов'язків пер-

шого секретаря і члена бюро райкому І. Л. Слободенка. Першим секретарем обрано В. Г. Демиденка.

Пленум увільнив від обов'язків другого секретаря і члена бюро В. Ф. Тихоненка у зв'язку з переходом на іншу роботу. Другим секретарем обрано Л. М. Чубко.

В роботі пленуму взяв участь і виступив перший секретар обкому комсомолу М. К. Скляниченко.

Пленум Знам'янського міськкому ЛКСМУ

Відбувся пленум Знам'янського міськкому ЛКСМУ. Пленум розглянув питання: «Про завдання комсомольських організацій міста і району в підготовці до обміну комсомольських документів».

З доповіддю виступила другий секретар міськкому ЛКСМУ К. І. Ківерник.

В обговоренні доповіді взяли участь секретар вузлогового комітету комсомолу міста Знам'янки В. Лантух, секретар комсомольської організації колгоспу імені Держинського В. Криворучко, секретар партійної організації ПМК № 133 Г. В. Олійник, слюсар Знам'янського цукрового заводу А. Голубиничий, акумуляторник Знам'янського лебедневого заводу Г. Гетьман та інші.

В розглянутому питанні пленум прийняв відповідне рішення.

На пленумі було розглянуто організаційне питання.

У зв'язку з переходом на роботу за спеціальністю пленум увільнив від обов'язків першого секретаря та члена бюро Знам'янського міськкому комсомолу В. Д. Сікорського.

Першим секретарем Знам'янського міськкому комсомолу обрано К. І. Ківерник.

Другим секретарем Знам'янського міськкому комсомолу обрано О. С. Шевченка.

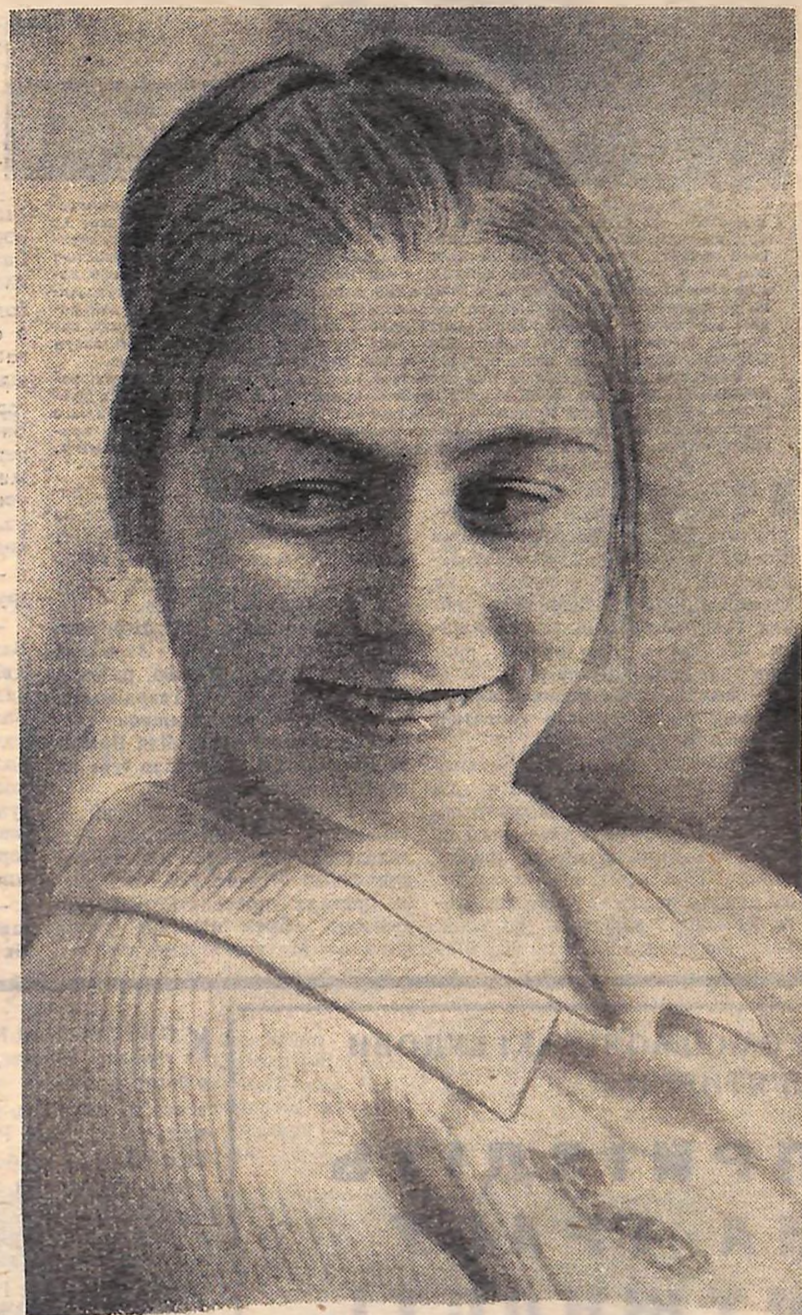
В роботі пленуму взяли участь і виступили перший секретар Знам'янського міськкому Компартії України В. П. Івлєв, секретар обкому комсомолу В. В. Петраков.

ОГОЛОШЕНО ВСЕСОЮЗНИЙ ОГЛЯД

ДАЛЬШОМУ поліпшенню профнавчання молоді покликаний служити всесоюзний громадський огляд стана підготовки і підвищення кваліфікації молодих робітників на виробництві. Постанову про це прийняли ВЦРПС, ЦК ВЛКСМ і Державний комітет Ради Міністрів СРСР по професійно-технічній освіті.

Огляд буде проведено в 1975—1976 роках. В ньому візьмуть участь колективи підприємств і організацій промисловості, сільського господарства, торгівлі, транспорту і зв'язку. Переможці будуть нагороджені дипломами.

(ТАРС).



Вігновідай, товаришу комітет

Працівники Олександрійського райкому комсомолу часто бувають на підприємствах. Секретаря комсомольської організації Олександрійського райоб'єднання «Сільгосптехніки» Павла Кисельова назвали серед найактивніших.

На одних з минулорічних комсомольських зборів зазначалося, що комсомольська організація має очолити роботу в автобазі, майстерні. Бо групкомсорги та комітет комсомолу не організували тут соціалістичне змагання серед молоді. На тих же зборах комуніст Володимир Гориславець наголосив, що комсомольці навіть не випускають своєї стінки, незадовільно працює штаб «КП», не всі члени ВЛКСМ відвідують комсомольські збори, вказав ще на багато прогалин у внутрішнішній роботі.

Збори вирішили: активізувати роботу комсомольської організації, комітету комсомолу особливу увагу звернути на організацію соціалістичного змагання серед комсомольців і молоді.

Але... до цього питання більше не поверталися.

— Підбили підсумки змагання за минулий рік? — запитуємо Павла Кисельова.

— Намагалися... Розумієте, інколи з райкому комсомолу цікавляться, як працюють передовики-комсомольці. Беремо дані в бухгалтерії, у майстерстві. Не спитася же у самого

підсумки змагання, можна було б розгорнути корисну і цікаву справу, знайти кожного комсомольця з його виробничими показниками, що, безумовно, сприяло б направлено зусилля усіх комсомольців і молоді на дострокове виконання планів. Та цього не робили.

— У робочий час мені ніко-

краще було б розробити спочатку конкретні плани підготовки до задачі нормативів? До речі, комсомольська організація не тільки не розробила таких планів, а й не організувала стартів.

Та Павло і сам розумів, що стати значківцями всі комсомольці не могли, бо немає умов для налагодження спо-

Відповідь Анатолія була більш, ніж зрозумілою:

— У нинішньому році ще ніякої документації немає... Згоджуюсь, багато недоліків у нашій внутрішнішній роботі. У райкомі комсомолу знають про це, але, мабуть, змирилися...

Можливо, таке становище в комсомольській організації районного відділення «Сільгосптехніки» тимчасове? Ні. Позаминулого року, під час проведення рейду обласного штабу «Комсомольського прожектора» мені довелося побувати на цьому підприємстві, ознайомитися з роботою комсомольської організації, яку тоді і очолював Павло Кисельов. На краще відтоді внутрішнішньої роботи тут не змінилася. Чи не довго тривають «канікули», «організовані» з відомою райкому комсомолу?

Питання про активізацію комсомольської роботи в Олександрійському райоб'єднанні «Сільгосптехніки» невідкладне. Нині тут на обліку 48 членів ВЛКСМ. Комсомольська організація швидко поповнюється, а з введенням у дію автостанції техобслуговування чекають, що вона зросте удвічі.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого
комунара».

„КАНІКУЛИ“ ЗАТЯГУЮТЬСЯ

комсомольця про його успіхи, та й сором'язливі, навряд чи скажуть...

Здається, комсомольського ватажка питання про те, де і як взяти дані про виробничі успіхи комсомольців цікавило більше, ніж питання про ведення соцзмагання, підсумки якого не підбивалися ані поквартально, ані за рік. А на початку минулого року задумали хорошу справу. Беручи соціалістичні зобов'язання, кожен молодий тракторист вирішив зекономити пального на 30 карбованців, кожен молодий слюсар — електроенергії, запчастин на 25 карбованців. Який комітет комсомолу доручив комусь з активістів підбивати

ли займатися комсомольськими справами, — відверто мовив П. Кисельов, — бо працюю я від виробітку, лише відлучаюся із дільниці, як вже гукують товариші: їм потрібні деталі.

Так, Павло непоганий слюсар. Разом із товаришами по роботі він проводить механічну обробку блоків циліндрів двигунів. Не завжди може відлучитися у робочий час. Але навіщо робити все самому, чому б не дати доручення членом комітету комсомолу? Та й взагалі, навіщо планувати нездійсненне, такий, наприклад, пункт соціалістичних зобов'язань: до кінця 1974 року всім комсомольцям здати норми і вимоги комплексу ГПО? Чи не

тивної роботи: «Спортивну форму і то немає де покласти... Комсомольська документація теж...»

Ми довго з П. Кисельовим намагалися знайти комсомольські документи. Нарешті, частину минулорічних протоколів комсомольських зборів знайшли у Раїси Семчишиної.

— Інші — у Алли Губенко, — згадав Павло.

— А я їх вдома тримаю, — відповіла А. Губенко.

— Це частина документів і план комсомольської роботи на рік — у мого заступника Анатолія Веремька, — підказав Павло. — У кого ж вони ще можуть бути?



Чимало юнаків ділячі з Кіровоградщини вибороли право бути сфотографованими біля Прапора Перемоги. Усіх їх, молодих гвардійців п'ятирічки, до трудової перемоги вело гаряче бажання бути гідними спадкоємцями безсмертного подвигу батьків у роки Великої Вітчизняної війни, прагнення особистим внеском у загальні здобутки наблизити час рапорту свого колективу про дострокове виконання річного та п'ятирічного планів. У березні з Кіровоградщини до Москви піде велика група комсомольців і молоді, які добились найкращих результатів у праці і громадській роботі, науково-технічній творчості, навчанні. Після закінчення навчального року фотографуватися біля Прапора Перемоги поїдуть учні шкіл, профтехучилищ, технікумів, студенти вузів.

Розповіли про багатьох із тих, хто стане на почесну варту біля святої радянського народу, ти, юний друже, зможеш прочитати в нашій газеті під рубрикою «Біля Прапора Перемоги». Сьогодні ми пропонуємо інтерв'ю нашого кореспондента із кривдинським гірничим виробок шахти «Верболюзівська» комбінату «Олександріввугілля» — молодим комуністом Анатолієм ЕРМАКОВИМ.

МИНУЛОГО року комсомольсько-молодіжна бригада внутрішньошахтного транспорту Віталія Квіткі, в якій працює Анатолій Ермаков, однією з перших на Олександрійщині підтримала почесні комсомольців шахтоуправління «Торезьке» — ударною працею завершити п'ятирічку.

— Анатолію, як закінчив визначальний рік п'ятирічки колектив, в якому ти працюєш?

— Ми зобов'язалися протягом минулого року перестелити дві тисячі двісті метрів рейкового полотна. Впоралися із завданням за два з половиною місяці раніше строку. Тоді ж, ставши на трудову ударну вахту на честь Велико-го Жовтня, вирішили до кінця року перестелити ще тисячу метрів.

Завдання було нелегким, виконати його можна було лише за умови злагодженої роботи усіх членів колективу, використання резервів. Хлопці дотримали слова, і це згуртувало колектив.

— У березні, в залі Перемоги Центрального музею Збройних Сил СРСР ти, Анатолію, разом з іншими молодими гвардійцями п'ятирічки Кіровоградщини ставеш на почесну варту біля Прапора Перемоги. Що кликало тебе на трудове звернення?

— Нинішній рік особливий — ювілейний. Радянський народ відзначає 30-річчя Перемоги над фашистською Німеччиною. Всі члени бригади проводять його під девізом: «Бути гідними слави батьків». Ми пам'ятаємо про тих,

хто не повернувся з поля бою, хто боронив нашу землю від ворогів. Батьки, брати багатьох юнаків з нашого колективу брали участь у боях. Мій батько призваний лише в сорок четвертому, він штурмував Берлін. Потім відбудовував шахти на Донбасі, а шні — слюсар ремонтно-механічного заводу. Батько, Сергій Павлович, — серед передовиків виробництва. Вважаю, що трудитися в ювілейному році гірше від нього не маю морального права. Січневе завдання колектив виконав достроково.

— Який ваш особистий вклад у трудовий здобуток бригади?

— Працював як і мої товариші. Взагалі, кожен з них — Віталій Квіткі, наш групкомсорг Іван Задорожний, Віктор Скоренко, Володя Полев — секретар комсомольської організації ділянки, Володя Ледіков, Віктор Кирпича могли б бути на моему місці і готуватися зараз до поїздки в Москву. Бо ж робимо ми всі одну справу: тримаємо колію у зразковому стані.

— Анатолію, які зобов'язання вашої бригади на завершальний рік п'ятирічки?

чився на електрослюсаря. Коли повернувся з лав Радянської Армії, пішов працювати за спеціальністю, здобув суміжну професію кривдинника. Нині це основна моя спеціальність. Вчуся на четвертому курсі Дніпропетровського гірничого інституту.

— Анатолію, ви очолюєте нині комсомольську організацію шахти. Чи не важко поєднувати це доручення з роботою гірника?

— Ніскільки. Турбота не лише за особисте, а й за загальні справи — без цього не уявляю свого життя. Приємно, що доводиться вирішувати всі питання не самому, а спільно з усіма членами комітету комсомолу. Тут і організація змагання на кращого за професією, і оволодіння молоддю суміжними спеціальностями, і організація дозвілля. У нас постійно працюють стрільська, баскетбольна, шахова секції, секція настільного тенісу, організуємо спортивні змагання, вечори зустрічей із ветеранами праці, цікавими людьми.

На фото: А. ЕРМАКОВ.
Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

БІЛЯ ПРАПОРА ПЕРЕМОГИ

ПОДВИГ БАТЬКІВ СЛАВИМО ПРАЦЕЮ

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

«МОВЧАЛЬНИКИ» ВІДГУКУЮТЬСЯ

РЕПЛІКА

«Краще — пізніше, ніж ніколи» — схаменулися в Олександрівському райкомі комсомолу, і вирішили, нарешті, порушити мовчанку. А вона затягнулася рекордно. В матеріалі спільного рейду «Молодого комунара» і обласного штабу «КП» ще в номері за 8 серпня минулого року під заголовком «На змагання ніхто не викликав» піддавалися критиці серйозні недолки, допущені райкомом в організації та веденні соціалістичного змагання в період збиральних робіт 1974 року. В районі зараз трактори готові вийти в поле, та лише недавно перший секретар РК ЛКСМУ І. Нестровий зібрався відповісти на виступ «Молодого комунара». Він повідомив, що критика правильна. Стаття обговорювали на засіданні бюро і вказали відділу комсомольських організацій райкому на незадовільну роботу з питань підготовки збиральної техніки до жнив, комплектації комсомольсько-молодіжних екіпажів, організації дійового соціалістичного змагання між ланками і екіпажами. Матеріал рейду також обговорили на загальних зборах в первинних комсомольських організаціях колгоспів імені Свердлова, «Шляхом Леніна», «Росія» та інших. Комітети комсомолу господарств району після критики в молодіжній газеті налагодили дійове соціалістичне змагання серед молодих хліборобів.

Критика допомогла — відповідь «мовчальників» переконує в цьому. Шкода, що до повідомлення з райкомом у читачів «Молодого комунара» зберігалася враження, ніби все залишається в районі без змін. Тож не завжди мовчання — золото, шановні «мовчуні!»

О. БАСЕНКО.

ЛИШЕ ПІСЛЯ ВТРУЧАННЯ ГАЗЕТИ

Під заголовком «А приймач мовчить...» в номері «Молодого комунара» за 18 січня ц. р. було надруковано скаргу жителя м. Знам'янки Я. Рибачука. В ній йшлося про те, що в нього довгий час мовчав радіоприймач. На неодноразові скарги становиче не мінялось. Довелось за допомогою звернутись до редакції.

Як повідомив начальник Знам'янського районного вузла зв'язку т. Сидак, якому й було адресовано цю скаргу, факти, наведені в статті, мали місце. Зараз пенсіонерів Я. Рибачуку відремонтовано радіоточку.

В. ЛИСЕНКО, учениця МПТУ № 6, член учнівського комітету, м. Кіровоград.

КОМСОМОЛЬСЬКІ БУДОВИ П'ЯТИРІЧКИ

ПРИЗДІТЬ НА ТРАСУ МУЖНОСТІ

Тисячі посланців Ленінського комсомолу трудяться нині на Всесоюзній ударній комсомольській будові — будівництві 700-кілометрової траси Тюмень — Сургут, яка з'єднає Транссібірську залізничну магістраль з головними нафтопромисловими районами Західного Сибіру.

Споруджувати трасу розпочали в 1965 році. Ударна праця юнаків і дівчат сприяла швидкому прокладанню магістралі. Уже у жовтні 1965 року з Тюмені до Тобольська пройшов перший поїзд. У грудні вирішального року п'ятирічки на 675-му кілометрі траси, поблизу Нижньортоська, де зійшлися дві будівельно-монтажні поїзди, був зібраний «срібний костяк». Нині на трасі йде «оформлення» головної магістралі: будівельники зводять станції, нові селища. І ми запрошуємо вас, юнаки і дівчата, приїжджайте у наш суворий край, щоб допомогти прискорити будівництво. Бетонникам і теслярам, мулярам і штукатурам, арматурникам і шляхокам — де показати свою майстерність.

Ви полюбите наш край — величний, гарний і багатий. Влітку на озерах і річках — захоплююча рибалка, восени — збирання ягід, грибів, азимку — полювання.

Тих, хто бажає приїхати до нас, думає, цікавлять побутові умови, оплата праці.

Нині на місяць колишніх пам'ятових містечок впродовж впорядковані селища, є світлі красиві школи, лікарні, магазини, клуби і Будинки культури. У закладах культури часто проводяться вечори зустрічей з письменниками, ветеранами Великої Вітчизняної війни і праці.

Оплата праці — відрядна, відрядно-преміальна, почасова. До основного заробітку додається сума, нарахована за п'ятнадцятипроцентним районним коефіцієнтом, а в місцевостях, які відповідають умовам Півночі — за сімдесятипроцентним. Окрім того, до тарифної ставки — надбавка 30, а в місцях, що відповідають умовам Півночі — 40 процентів (за ризиковий характер роботи). За кожен рік роботи в районах, що відповідають Крайній Півночі, нараховується десятипроцентна надбавка до зарплати і надається додаткова відпустка на дванадцять днів.

На будь-якому об'єкті ви зустрінетеся із своїми земляками. Про багатьох з них йде хороша слава. Комсомольсько-молодіжна бригада монтерів шляху із нашого управління, в якій працюють кіровоградці — брати Михайло та Григорій Тонкопоженки — вибороли право називатися бригадою імені XVII з'їзду ВЛКСМ.

А. ПАВЛЕНКО, тесля БМП-198 управління будівництва «Тюменьбудшлях».

КОМСОМОЛЬСЬКІ і дтсафіаські активісти Кіровоградської СШ № 11 одними з перших в місті включилися в огляд оборонно-масової роботи на честь 57-ї річниці Радянських Збройних Сил. Десятки майбутніх воїнів оволодівають курсантами вищих військових училищ. Разом з атестатами зрілості вони отримують посвідчення про технічну спеціальність.

Дирекція школи і комітет первинної організації ДТСААФ, який очолює майор запасу І. Д. Талишев, потурбувалися про створення бази для спортивної і військово-технічної підготовки. Вміло обладнані військовий кабінет, стрільничий тир.

Масовими були поєдинки особистої першості з кульової стрільби, в яких взяли участь кращі спортсмени. Всі 32 учні склали нормативні комплекси ГПО. Наприклад, Володимир Уманець вибив 48 очок з 50 можливих, а Олександр Бошфельд — 46, Сергій Складенко — 45. Комсомольки Ангеліна Любар і Лариса Доленко мали по 44 очка.

У той же день школярі склали норматив з цивільної оборони, відповідали на запитання з теорії, потім виконували вправи в протигазах.

Юнаки і дівчата вирушають в походи «Шляхами слави батьків», беруть участь у військово-спортивних іграх «Зірниця», «Орля». Тут вони користуються топографічною картою, ходять за азимутом, швидко і вміло орієнтуються на місцевості.

18 юнаків навчаються в гуртку паравишників. Є в школі гурток автомобілістів.

Иде Всесоюзний місячник оборонно-масової роботи

ВЕДЕ «ЗІРНИЦЯ»...

Про те, що у СШ № 11 популяризуються військові знання, свідчить і факт, що лише за останні роки 17 випускників стали курсантами вищих військових училищ. Євген Комаровський — вже старший лейтенант, Володимир Трубин — капітан.

Цікаві заходи влаштовуються до 30-річчя Перемоги. Тривали бесіди біля стени «Наші герої Радянського Союзу», відбулися зустрічі з фронтовиками. Тепер комсомольці готуються до походу місячними частинами і з'єднаннями, які визволяли Кіровоград від німецько-фашистських загарбників.

О. БЛИНОВ, завідувач навчальним пунктом обласного штабу цивільної оборони, офіцер запасу.

Уклали договір

Нещодавно учні міського профтехучилища № 6 приймали гостей з Новоміргородського району. До нас приїхала делегація з Капітанівського МПТУ. На зустрічі, що відбулася, голова профмісцевому Капітанівського училища М. А. Волошин та голова профмісцевому Кіровоградського училища № 6 І. Б. Буддальцева ознайомилися з соціалістичними зобов'язаннями обох учнівських колективів. Майбутні молоді робітники ділилися своїми планами, розповідали про життя і навчання в училищах. Ми вирішили в рік 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні укласти договір на соціалістичне змагання і, виконавши його, зробити свій внесок в успішне завершення п'ятирічки. Головні пункти на-

шої угоди — про труд і навчання. Ми будемо вчитися без відстаючих, виробничий план року обіцяємо виконати на 102 проценти до 28 грудня. На честь 30-річчя Перемоги організуємо виставку технічної творчості, доб'ємося, щоб усі учні склали нормативні комплекси ГПО, виступимо з концертами перед трудящими міста й області.

МИНУТИ рік для народного артиста СРСР Вячеслава Тихонова був сповнений напруженої творчої роботи. Тільки-но закінчилися зйомки фільму «Фронт без флангів» режисера Ігоря Гостева про героїчну боротьбу невеликого загону радянських воїнів, які опинилися в оточенні. Тихонов грає в цьому фільмі командира загону майора Млинського.

Майор Млинський з тих, для кого любов до

Вячеслав Тихонов у військовій формі

Батьківщини і обов'язок перед нею становлять зміст усього життя, — так говорить актор про свого героя.

У списку ролей, які зіграв Тихонов, є і лікар, і вчитель, і звичайний сільський парубок... Але особливо почесне місце у його творчості займають ролі військових. Він — матрос у фільмі «Оптимістична трагедія», мічман Пашин в однойменній картині, ас розвідки полковник Ісаєв у 12-серійній телевізійній стрічці «Сімнадцять миттєвостей весни». У військовій формі постає ак-

тор перед нами і в фільмах «Максимко», «Дражита», «На семи вітрах». А зараз Тихонов продовжує працювати над ролю рядового Миколи Стрельцова в екранізації шолоховського роману «Вони воювали за Батьківщину».

За 25 років роботи в кінематографії Вячеслав Тихонов зіграв більше двадцяти ролей. Багато це чи мало? Небагато, якщо врахувати такий солідний акторський «стаж». Багато, якщо згадати, що майже всі його ролі були у фільмах головними.

Створенню кожного з образів доводилося віддавати багато енергії, думок, нарешті, часу. Над ролю князя Болконського у «Війні і мирі» Тихонов працював чотири роки. Для ролі полковника Ісаєва було віддано майже три роки. Великі ролі не дозволяють актору розслабитися. Вони вимагають колосального напруження сил, концентрації волі, максимальної віддачі.

— Хочеться зіграти таку сучасну роль, в якій можна було б «викластися» повністю. Мрію зустріти сценарій, де знайшлася б така роль, — посміхається актор.

— Вячеславе Васильовичу, — питаю його, — що ви вважаєте за головну подію у вашому житті минулого року?

— Хороша роль для актора — найголовніша подія. А в мене минулого року їх було дві: у фільмах «Фронт без флангів» і «Вони воювали за Батьківщину».

В. ГУДКОВА,
кореспондент АПН.



У Тишківці — СВЯТО

Факел фестивалю сільської самодіяльності успішно крокує хліборобською Кіровоградщиною. Днями його вогнище бризнуло сявом іскор у всі куточки Добровеличківського району. Село Тишківка стало центром відзначення урочистого свята, тож у неділю, 2 лютого, сюди почали прибувати представники інших господарств і сіл, колективи художньої самодіяльності району.

Завдання фестивалю величезні. Йдеться не лише про підвищення ідейно-художнього змісту репертуару та виконавської майстерності самодіяльних колективів і окремих митців. Важливе місце відводиться зростанню масовості всіх видів і жанрів народної творчості, залученню до самодіяльного мистецтва якомога ширшого кола трудівників села, особливо ж молоді. Фестиваль має на меті підняти роль культурної роботи у справі комуністичного виховання трудящих. Його девіз «Пісня і труд поруч ідуть!» пов'язує художню самодіяльність з важливими народногосподарськими завданнями, з виконанням зустрічних планів і соціалістичних зобов'язань завершального року п'ятиріччя.

Саме про це вели мову і заступник голови райвиконкому О. Д. Швець — голова районного організаційного комітету фестивалю, і завідувачий районним відділом культури Д. Д. Проскаченко, який виступив перед присутніми з рапортом.

Відкриття фестивалю вітали Герой Соціалістичної Праці, голова колгоспу імені Калініна Є. О. Головань, директор Любомирського сільського Будинку культури

М. П. Булевич. А прапор до ручили підняти Герою Соціалістичної Праці, бригадирів тракторної бригади колгоспу імені Ульянова Я. Г. Кожухарю. Дзвенить мідь оркестру — звучать Гімни Радянського Союзу і Української РСР. Шановані люди, заслужені трудівники району запалюють факел фестивалю. Учасники концерту підносять ветеранам праці хліб-сіль.

Радісною і для господарів, і для всіх гостей стала злітка про те, що Кіровоградське обласне управління культури та Президія обкому профспілки працівників культури присвоїли Тишківському сільському Будинку культури звання культурної установи відмінної роботи. Методист обласного Будинку народної творчості Д. М. Дрига після теплої привітання вручила директорів Тишківського СБК Г. А. Івановій диплом.

А потім урочистою колоною рушили до братської могилы воїнів, що полягли в роки Великої Вітчизняної війни.

...Закінчувався фестиваль Добровеличківщини у Тишківці гарним концертом.

Окрім Добровеличківського, свято фестивалю сільської художньої самодіяльності відбулося у Гайворонському, Компаніївському, Новоархангельському та Світловодському районах.

Л. МИХАЙЛІВ.



ШКОЛА ВЕЛИКОГО БАЛЕТУ

Вперше в музичному фестивалі «Російська зима», який щорічно проводиться в Москві, виступили учні Ленінградського академічного хореографічного училища імені А. Я. Ваганової. В концерті взяли участь і першокласники, і майбутні випускники. Всі вони стали призерами цього свята мистецтва.

Ленінградське училище готує артистів для балетних театрів всього Радянського Союзу. Вчать тут діти з багатьох союзних республік, а також з різних країн світу.

В училищі, крім хореографії, викладаються загальноосвітні предмети, учні знайомляться з образотворчим мистецтвом, музикою, вивчають акторську майстерність, слухають лекції з історії театру.

На фото: сцена з хореографічної сюїти «Шопеніана» у виконанні учнів Ленінградського академічного хореографічного училища імені А. Я. Ваганової.

Фото О. НЕВЕЖИНА, АПН.

На фото: знаним ветеранам праці підносять хліб-сіль учасники концерту на фестивалі.

Фото

В. МАСЛЕННИКОВА.



ВІД ХРЕСТИКА ДО ДУХОВНОГО ЗБІДНЕННЯ

Ми, комсомольці Олександрівської райлікарні, прочитавши і колективно обговоривши статтю О. Моторного «Талант з хрестиком», надруковану в «Молодому комуністі», вирішили написати листа до редакції. Стаття викликала у нас обурення «талантом» і його батьками. Дивуємося ставленню батьків, товаришів, які не зуміли прищепити повагу до людської гідності, не виховали у таких почуття обов'язку.

Хрестик на шії у «таланта» — не мода і не приклад для наслідування. Невже можна забути, чим «завдячив» людству цей символ — символ рабства, насильства, воєн! Хрест і напис «З нами бог» супроводжували фашистські полчища. А «талант» і його «сподвижники» бажають вразити нас цим символом релігії, Радянський громадянин не може пройти байдуже, відмахну-

шись від того, хто з такою легковірністю одягає хрестика. Потрібно дати бій цим носіям «моди», — «талантам», «хрестоносцям», щоб не засмічували вони, як погане зілля, нашу молоду поросль.

У час, коли Країна Рад впевнено крокує до комунізму, коли відбувається формування нової людини — людини комуністичного суспільства — такі приклади поодинокі. Людина красива своїм ставленням до навчання, праці, почуттям відповідальності за допущену справу.

Ось невеликий приклад. Чотири рази довелось здавати кров Ліді

Яковенко, щоб врятувати життя хворих і смерть відступила.

Подібних прикладів з повсякденного життя можна назвати безліч. Так живуть юнаки та дівчата нашої країни. І ми не будемо терпіти окремих «талантів», що існують мов трупні.

Хрестик не забавка, хрестик — символ релігії, що сторіччями приносила так багато горя.

Не можна проходити мимо «талантів» з хрестиком, а слід боротися з ними. Допомогати стати на вірний шлях в житті.

Комсомольці Олександрівської райлікарні.

Обговорюємо

статтю

О. Моторного

„Талант“

з хрестиком“

ЯКИМ БУТИ

Нас, учнів Вільшанської середньої школи, глибоко схвилювала стаття О. Моторного «Талант з хрестиком». І це не дивно. Бо тема, порушена в ній, злободенна, не може пройти повз увагу жодної молодої людини.

Під враженням цієї статті в школі пройшли комсомольські збори, бесіди. В десятому «Б» класі відбувся такий диспут на тему «Яким бути і яким бути?». На цьому

ми відверто говорили про своє майбутнє, підкресливали, що важливо те, яким бути.

Слушає зауваження висловив у своєму виступі комсомолец Михайло Опря. Він сказав, що «мода», про яку говорилось в статті шльменника, багато в чому залежить від нас. Бо хіба б ходив Вітючик з хрестиком, якби це занепокоїло оточуючих, викликало в них обурення?

— Нам усім треба боротися з виявами безкультур'я і вульгарності, — сказав він.

Довго ще виступали комсомольці. Різні в них були думки і пропозиції, але висновок один — подібним «талантам» немає місця в нашому житті!

Л. ГАЛУНГА,
учениця 10-го класу.

Вільшанка.

